

A més de l'aorist que hom coneix,

- l'aorist sigmàtic,

i de la seva varietat,

- l'aorist asigmàtic,

hi ha també altres tres tipus d'aorists:

- l'aorist temàtic
- l'aorist atemàtic
- l'aorist amb -κ-

L'aorist sigmàtic

(també anomenat aorist *alfasigmàtic*)

es reconeix bé perquè

acaba en sa	en la 1a sg aor IND ACT:	ἔλυσα
acaba en se	en la 3a sg aor IND ACT :	ἔλυσε(ν)
acaba en so	en la 2a sg de l'aor IND MITJ (en la qual es produeix una contracció):	ἐλύσῳ < ἐ-λύσα-(σ)ο
inclou sa en	en la resta de persones de l'aor IND ACT i MITJ:	ἐλύσαμεν / ἐλυσάμεθα, ...
	així com en l'INFINITIU i el PARTICIPI:	λύσαι / λύσασθαι , λύσας ... / λυσάμενος ...

ja sigui que aquest so -s- estigui representat per la lletra sigma,

com passa

en els verbs purs, o d'arrel acabada en les vocals ι / υ o en els diftongs αι / ει / αυ i αυ / ευ / ου

en els verbs contractes, o d'arrel acabada en α / ε / ο

en els verbs muts d'arrel acabada en consonant oclusiva (o muda) dental, δ / τ / θ i també ζ

o bé que aquest so -s- quedi inclòs dins els dígrafs ψ o ξ,

com passa, respectivament,

en els verbs muts d'arrel acabada en consonant oclusiva (o muda) labial, β / π / φ i també πτ

en els verbs muts d'arrel acabada en consonant oclusiva (o muda) gutural, γ / κ / χ i també ττ o σσ

L'aorist asigmàtic

en el qual el so -s- característic d'aquest temps s'ha perdut en raó de transformacions fonètiques,

es dona en els verbs líquids, o d'arrel acabada en consonant líquida λ / μ / ν / ρ

L'aorist temàtic

es diu així perquè es forma amb la vocal temàtica o / ε, característica del tema de present dels verbs en -ω, la qual (com passa en el present i en l'imperfet d'aquests verbs) s'insereix entre l'arrel del verb i les desinències de persona, que per a aquest tipus d'aorist són les mateixes que les de l'imperfet. D'aquesta manera, aorist temàtic i imperfet resulten iguals pel que fa a les seves terminacions, però es distingeixen l'un de l'altre perquè els seus temes són en major o menor grau diferents; vegeu el [Fitxer PDF](#) amb una llista de *Verbs irregulars amb aorist temàtic més freqüents*.

L'aorist atemàtic

es diu així perquè es forma sense la vocal temàtica o / ε ni cap altre so afegit a l'arrel del verb, si bé aquesta presenta sempre allargada la seva vocal final davant les desinències de persona, que per a aquest tipus d'aorist també són les mateixes de l'imperfet excepte per a la última persona, la qual és -σαν i no -ν (no hi ha, doncs, confusió entre la 1a persona singular i la 3a persona plural, com passa sempre amb l'imperfet en veu activa). Aquest tipus d'aorist es dona només amb uns pocs verbs molt emprats d'arrel acabada en vocal; vegeu el [Fitxer PDF](#) amb la conjugació d'alguns *Verbs amb aorist sigmàtic, asigmàtic, temàtic i atemàtic*, els quatre primers dels quals apareixen també en la pagina següent.

verb pur	en ...υ-
amb aor sigmàtic	
arrel	λυ-
tema de present	λυ-
tema de futur	λυ-σ-
tema d'aorist	λυ-σα-

verb mut	en ...π-
amb aor temàtic	
arrel	λειπ- / λιπ-
tema de present	λειπ-
tema de futur	λειψ- < λειπ-σ-
tema d'aorist	λιπ-

verb líquid	en ...α-
amb aor atemàtic	
arrel	βα- / βα-
tema de present	βαίν- < βα-ν-γ-
tema de futur	βη- < βα-
tema d'aorist	βη- < βᾱ-

Tema de present	present IND :	λύω	= λύ-ω
		λύεις	= λύ-εις
		λύει	= λύ-ει
		λύομεν	= λύ-ο-μεν
		λύετε	= λύ-ε-τε
		λύουσι(ν)	= λύ-ουσι

λείπω	= λείπ-ω		
		λείπεις	= λείπ-εις
		λείπει	= λείπ-ει
		λείπομεν	= λείπ-ο-μεν
		λείπετε	= λείπ-ε-τε
		λείπουσι(ν)	= λείπ-ουσι

βαίνω	< βᾱν-γ-ω		
		βαίνεις	< βᾱν-γ-εις
		βαίνει	< βᾱν-γ-ει
		βαίνομεν	< βᾱν-γ-ο-μεν
		βαίνετε	< βᾱν-γ-ε-τε
		βαίνουν(ν)	< βᾱν-γ-ουσι

Tema de futur	futur IND :	λύσω	= λύ-σ-ω
		λύσεις	= λύ-σ-εις
		λύσει	= λύ-σ-ει
		λύσομεν	= λύ-σ-ο-μεν
		λύσετε	= λύ-σ-ε-τε
		λύσουσι(ν)	= λύ-σ-ουσι

λείψω	< λείπ-σ-ω		
		λείψεις	< λείπ-σ-εις
		λείψει	< λείπ-σ-ει
		λείψομεν	< λείπ-σ-ο-μεν
		λείψετε	< λείπ-σ-ε-τε
		λείψουσι(ν)	< λείπ-σ-ουσι

βήσομαι	= βῆ-σ-ο-μαι		
		βήσει / -η	< βῆ-σ-ε-σαι
		βήσεται	= βῆ-σ-ε-ται
		βησόμεθα	= βῆ-σ-ό-μεθα
		βήσεσθε	= βῆ-σ-ε-σθε
		βήσονται	= βῆ-σ-ο-νται

Tema de present	imperfet (IND) :	ἔλυον	= ἔ-λυ-ο-ν
		ἔλυες	= ἔ-λυ-ε-ς
		ἔλυε(ν)	= ἔ-λυ-ε-∅
		ἐλύομεν	= ἐ-λύ-ο-μεν
		ἐλύετε	= ἐ-λύ-ε-τε
		ἔλυον	= ἔ-λυ-ο-ν

ἔλειπον	= ἔ-λειπ-ο-ν		
		ἔλειπες	= ἔ-λειπ-ε-ς
		ἔλειπε(ν)	= ἔ-λειπ-ε-∅
		ἐλείπομεν	= ἐ-λείπ-ο-μεν
		ἐλείπετε	= ἐ-λείπ-ε-τε
		ἔλειπον	= ἔ-λειπ-ο-ν

ἔβαινον	< ἔ-βᾱν-γ-ο-ν		
		ἔβαινες	< ἔ-βᾱν-γ-εις
		ἔβαινε(ν)	< ἔ-βᾱν-γ-ε-∅
		ἐβᾶνομεν	< ἐ-βᾱν-γ-ο-μεν
		ἐβαίνετε	< ἐ-βᾱν-γ-ε-τε
		ἔβαινον	< ἔ-βᾱν-γ-ο-ν

Tema d'aorist	aorist IND :	ἔλυσα	= ἔ-λυ-σα
		ἔλυσας	= ἔ-λυ-σα-ς
		ἔλυσε(ν)	= ἔ-λυ-σε-∅
		ἐλύσαμεν	= ἐ-λύ-σα-μεν
		ἐλύσατε	= ἐ-λύ-σα-τε
		ἔλυσαν	= ἔ-λυ-σαν

ἔλιπον	= ἔ-λιπ-ο-ν		
		ἔλιπες	= ἔ-λιπ-ε-ς
		ἔλιπε(ν)	= ἔ-λιπ-ε-∅
		ἐλίπομεν	= ἐ-λίπ-ο-μεν
		ἐλίπετε	= ἐ-λίπ-ε-τε
		ἔλιπον	= ἔ-λιπ-ο-ν

ἔβην	= ἔ-βη-ν		
		ἔβης	= ἔ-βη-ς
		ἔβη	= ἔ-βη-∅
		ἔβημεν	= ἔ-βη-μεν
		ἔβητε	= ἔ-βη-τε
		ἔβην	= ἔ-βη-ν

L'aorist amb -κ-

es diu així perquè inclou el so -κ- abans de les terminacions de persona, però només es dóna per a les del singular en el mode indicatiu, i tan sols en tres verbs en -μι que apareixen molt sovint, tots amb reduplicació de present:

δίδωμι	<i>donar</i>
arrel	δο-
tema de present	δι-δο-
tema d'aorist	δο-

τίθημι	<i>posar</i>
arrel	θε-
tema de present	τι-θε- < θι-θε-
tema d'aorist	θε-

ἵημι	<i>enviar</i>
arrel	ε- < γε-
tema de present	ιε- < γι-γε-
tema d'aorist	έ- < -γε-

Tema de present	present IND :	δίδωμι < δι-δο-μι δίδως < δι-δο-σι δίδωσι(v) < δι-δο-τι δίδομεν = δι-δο-μεν δίδοτε = δι-δο-τε διδόασι(v) < δι-δο-σι
Tema de futur	futur IND :	δώσω < δό-σ-ω δώσεις < δό-σ-εις δώσει < δό-σ-ει δώσομεν < δό-σ-ο-μεν δώσετε < δό-σ-ε-τε δώσουσι(v) < δό-σ-ουσι
Tema de present	imperfet (IND) :	έδίδουν < έ-δι-δο-ν έδίδους < έ-δι-δο-ς έδίδου < έ-δι-δο-∅ έδίδομεν = έ-δι-δο-μεν έδίδοτε = έ-δι-δο-τε έδίδοσαν = έ-δι-δο-σαν
Tema d'aorist	aorist IND :	έδωκα < έ-δο-κ-α έδωκας < έ-δο-κ-α-ς έδωκε(v) < έ-δο-κ-ε-∅ έδομεν = έ-δο-μεν έδοτε = έ-δο-τε έδοσαν = έ-δο-σαν

τίθημι	< θι-θε-μι
τίθης	< θι-θε-σι
τίθησι(v)	< θι-θε-τι
τίθεμεν	< θι-θε-μεν
τίθετε	< θι-θε-τε
τιθέασιν	< θι-θε-σι
θήσω	< θέ-σ-ω
θήσεις	< θέ-σ-εις
θήσει	< θέ-σ-ει
θήσομεν	< θέ-σ-ο-μεν
θήσετε	< θέ-σ-ε-τε
θήσουσι(v)	< θέ-σ-ουσι
έτιθην	< έ-θι-θε-ν
έτιθεις	< έ-θι-θε-ς
έτιθι	< έ-θι-θε-∅
έτιθεμεν	< έ-θι-θε-μεν
έτιθετε	< έ-θι-θε-τε
έτιθεσαν	< έ-θι-θε-σαν
έθηκα	< έ-θε-κ-α
έθηκας	< έ-θε-κ-α-ς
έθηκε(v)	< έ-θε-κ-ε-∅
έθεμεν	= έ-θε-μεν
έθετε	= έ-θε-τε
έθεσαν	= έ-θε-σαν

ἵημι	< γι-γε-μι
ἵης	< γι-γε-σι
ἵησι(v)	< γι-γε-τι
ἴεμεν	< γι-γε-μεν
ἴετε	< γι-γε-τε
ιᾶσι(v)	< γι-γε-σι
ἦσω	< γέ-σ-ω
ἦσεις	< γέ-σ-εις
ἦσει	< γέ-σ-ει
ἦσομεν	< γέ-σ-ο-μεν
ἦσετε	< γέ-σ-ε-τε
ἦσουσι(v)	< γέ-σ-ουσι
ἴην	< γι-γε-ν
ἴεις	< γι-γε-ς
ἴει	< γι-γε-∅
ἴεμεν	< γι-γε-μεν
ἴετε	< γι-γε-τε
ἴεσαν	< γι-γε-σαν
ἦκα	< έ-γε-κ-α
ἦκας	< έ-γε-κ-α-ς
ἦκε(v)	< έ-γε-κ-ε-∅
είμεν	< έ-γε-μεν
είτε	< έ-γε-τε
είσαν	< έ-γε-σαν